

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1167/2025
12.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Зорице Булајић, Драгане Маринковић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Иванковић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за заштиту имовине и одржавање објеката „Колубара услуге“ д.о.о. Лазаревац, чији је пуномоћник Драган Драгићевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4682/24 од 05.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 12.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4682/24 од 05.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4682/24 од 05.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4682/24 од 05.12.2024. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лазаревцу П1 327/24 од 01.10.2024. године, којом је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му, на име накнаде штете због мање исплаћене зараде, за период од јула 2017. године закључно са децембром 2018. године, исплати појединачно одређене месечне износе у изреци са припадајућом законском затезном каматом и доприносима за обавезно пензијско и инвалидско осигурање, а тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено правноснажном пресудом је исплата разлике до припадајуће зараде за рад тужиоца код туженог на радном месту „...“. Тужбени захтев је заснован на тврдњи да је тужиоцу у спорном периоду исплаћивана зарада по коефицијенту 1,473 утврђеном за радно место ..., на које је био

распоређен, а да је обављао послове радног места „...“, за које је утврђен коефицијент 1,851, па сматра да му тражена разлика припада по правилу о једнакој заради за једнак рад. Тужбени захтев је одбијен применом одредби о терету доказивања јер тужилац није пружио доказе да је фактички обављао послове који су актима туженог вредновани већим коефицијентом и да је испуњавао услове за обављање тих послова, чиме би остварио право на увећану зараду.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном захтеву, Врховни суд је оценио да другостепена одлука не одступа од судске праксе и правних ствова изражених у одлукама нижестепених судова и ревизијског суда, у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, а правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023), одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 11.01.2019. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 154.682,27 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић